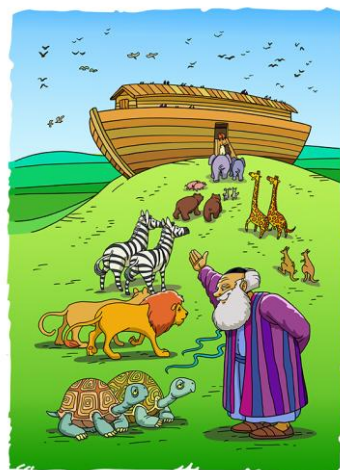

פרשת נח

”שְׁנַיִם שָׁנִים בָּאוּ אֶל נֹחַ אֶל
הַתְּבָה זָכָר וְנָקְבָה
כָּאֶשֶׁר צִוָּה ה' אֶת נֹחַ”
(בראשית ז' ט')

נח

מילים: יורם טהר לב לחן: מתי כספי

נח - לא שכחנו איך בגשם ובסער

נח - לתיבה אספת את חיות היער.

שתיים, שתיים מכל מין

האריה והממותה, הגמל והשיבוטה

וגם ההיפופוטם.

איך פתחת את הצוהר

ומתוך התכלת הלבנה

באה היונה..

.. נח - היונה כבר שבה עם עלה של זית

נח - תן לנו לצאת ולחזור לבית

כי כבר נמאסנו זה על זה

האריה על הממותה, הגמל על השיבוטה

וגם ההיפופוטם.

פתח לרגע את הצוהר

ונעוף לתכלת הלבנה

כך עם היונה.

שבת פרשת נח		ימי החול	
הדלקת נרות	17:41	זמן תפילין / טלית	05:05-05:00
מנחה	17:50	שחרית א'	6:00
שחרית א'	6:45	שחרית ב' (בביה"כ)	6:45
שחרית ב'	8:30	שערי ג'	8:00
		סוף זמן ק"ש	08:38
שיעור על הדשא ליד הפינג-פונג (חצי שעה)	17:20	מנחה גדולה בחדר אוכל	13:15
		מנחה וערבית	16:45
מנחה	17:00 13:30	שקיעה	16:54-17:00
צאת השבת	18:35	ערבית	20:10

אחות תורנית (נייד - 0523934505, קווי מקוצר-8080): נטע בן עמי

שבת
שלו

סיום שעון קיץ -
יום א' לפנות בוקר

פרשת נח

בפרשה שלנו מוזכרים שלושה אנשים שמסמלים שלושה יסודות התנהגותיים שונים: נח, נמרוד ואברהם.

הפרשה הקודמת מסתיימת בתיאור קשה מאוד של האנושות, "וירא ה' כי רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבות ליבו רק רע כל היום". הרמה המוסרית הנמוכה שהגיעו אליה בני האדם מביאה את הקב"ה לעשות מעשה קיצוני ולמחות את המין האנושי מעל פני האדמה.

הפרשה שלנו מתחילה בסיפורו של נח. נח ומשפחתו חיים בתיבה במשך שנה שלמה ומטפלים בבעלי החיים ללא הפסקה. חכמים מרבים לשבח אותם על כך מכיוון שחסד מהסוג הזה הוא ללא כל ציפייה לקבל תמורה ולכן הוא במעלה גבוהה במיוחד. המטרה של הקב"ה במחייאת האנושות הייתה לבנות עולם חדש, "עולם חסד ייבנה", לכן נח הוא האיש המתאים ביותר להתחיל איתו.

לאחר מותו של נח מתחלף לו דור ומגיע נמרוד. בשונה מנח שכל מטרתו הייתה לתת ולהיטיב עם הזולת, נמרוד מייצג את ההיפך המוחלט. נמרוד מתואר בפסוקים כאיש ציד. רש"י מפרש שהוא לא צד רק בעלי חיים אלא "צד" גם לבבות של בני אדם. אחרי המבול, שהיה הרס וחורבן בעולם, לאנושות היה צורך להתאחד ונמרוד ניצל את הצורך הזה והשתמש בו בכדי להמריד את בני האדם נגד הקב"ה. בתקופת דור הפלגה, העולם שוב ירד לרמה מוסרית נמוכה. אמנם הפעם זה לא היה מפני שחטאו באי צדק או בחוסר מוסריות אלא להיפך, הם היו מאוחדים אך חטאם היה שהתגאו והתאחדו כדי למרוד בקב"ה.

חטא דור הפלגה היה הכישלון השלישי של האנושות. אברהם נבחר על מנת לתקן את שלושת הקלקולים. בשונה מנח, הוא לא נבחר רק בגלל אישיותו ותכונותיו, אלא בזכות החזון שלו, לעצמו ולצאצאיו. הייחודיות של אברהם היא לא בהיותו אדם מושלם, אלא בזכות היותו שואף ומאמין בצדקת הדרך, גם כשהיא ארוכה ורחוקה.

הדרך של נח להתמודד עם הרע בעולם היא התכנסות פנימה, שמירה על התא המשפחתי הפרטי שלו בעוד שמחוץ לתיבה העולם נחרב. אברהם לעומת זאת מתואר כדמות כללית, בעל אוהל שפתוח לכל מי שליבו חפץ, שבכל הזדמנות לוקח חלק בתיקון העולם.

בדרך כלל נוטים לחשוב שהדבר הנכון זה להיות אנשים שאכפת להם מכלל ישראל והעולם (מה שנכון תמיד וכמובן גם בימים אלו) אך בעיניי התקופה הזו באה ללמד אותנו שיש משהו אמיתי, נכון ומאוד לא פשוט גם בדרכו של נח. לפעמים המציאות כופה עלינו "להוריד את הראש" ולחכות בסבלנות עד שיעבור זעם וכשאכן זו המציאות, יש לשים דגש על התא המשפחתי ולהקפיד בשמירה עליו.

כאמור בתחילת הדברים, יש בפרשתנו שלושה יסודות מהותיים שהלואי ונצליח לאמץ מהם לחיינו. נח, שמר על משפחתו ועשה חסדים בתוך ביתו. דור הפלגה, על אף שחטאו ומרדו בה', הם היו מאוחדים וערבים זה לזה. אברהם אבינו, כל ימיו עשה חסד עם כל מי שנקרה בדרכו ושואף להוסיף אור בעולם.

נח' פתח

מוקדש לעילוי נשמתו של רוני וייזל ז"ל

הבן רפאל נאמן דברי פרידה מאבא – ראובן דוד (רנ"ו) וי"ל ז"ל

אבא יקר ואהוב,

היית איש של אמת. היה חשוב לך ליישם את האידאליים שהאמנת בהם. פעם, כששאלתי אותך, מה גרם לך להחליט לעלות לארץ ישראל, אמרת לי שלא יכולת להמשיך לומר כל יום בתפילה את המילים "ותחזינה עינינו בשובך לציון", ועדיין להישאר בגלות.

אתה ואמא, ספגתם בבני עקיבא את היסוד של חיי תורה ועבודה בארץ ישראל. הייתה לך קריירה מובטחת בארה"ב, אך אתה ואמא החלטתם לעזוב הכול, לעלות ארצה והלכת ללמוד קורס מחשבים כדי שתהיה לך עבודה בארץ.

בחול המועד סוכות, שנת תשמ"ד, אתה ואמא, אדיר ואני, יחד עם דיוויד ואיליין, עלינו ארצה למרכז הקליטה במבשרת ציון. לא היה קל להסתגל לחיים בארץ, אך האמונה שלך ושל אמא, עזרה לכם להתגבר על הקשיים ועל המכשולים.

לימדת אותנו, לאהוב את התפילה. כל כך אהבתי כילד ללכת איתך ועם האחים בשבת בבוקר לבית הכנסת בירושלים. היית לוקח איתך מראש כמה סוכריות, ושם בכיס כדי שתוכל לחלק לנו בתפילה ולהאחיב עלינו את חוויית התפילה.

כשהיית בן 36, התגייסת לצבא, למה שאז היה נקרא "שלב ב'". התפעלת מקיבוץ הגלויות בצבא, כשבפלוגה שלך, שמנתה 55 חיילים, כולם היו מ 32 מדינות שונות.

בסוף הטירונות, הגענו כל המשפחות לטקס השבעה בבה"ד 4 שהיה אז בבית אל, ואז כילד בכיתה ב' שאלתי אותך, "אבא, איפה האבן?", אז שאלת אותי – איזו אבן. אמרתי לך – האבן שיעקב אבינו שפך עליה שמן בבית אל. אז לא הכרתי את פירוש רש"י שזה היה בהר המוריה, אני לא כל כך זוכר מה ענית לי אז, אבל היום, אני מבין שבחייך הסברת לנו מה זה הסולם שמוצב ארצה וראשו בשמימה. לימדת אותנו, לחבר את האידאליים שלנו שבשמים, לארץ. לחבר את העולם הפשוט שלנו, לעולמות העליונים. זכית להגשים את החלומות שלך, לעלות לארץ ישראל ולהקים משפחה שהתורה היא הציר המרכזי שלה. כילד, ראיתי אותך ואת אמא כל הזמן בתהליך של התפתחות וצמיחה, כל הזמן מחפש משמעות נוספת בעבודת ה'. קונה סידור חדש עם פירוש באנגלית של artscroll, מלמד את עצמך ואותנו את משמעות המילים ואת משמעות התפילה. קונה ספר תהילים עם פירוש באנגלית ולומד יחד עם אמא את זמירות דוד המלך. כל כך שמחת כשיצא לאור ספר אורות של הרב קוק עם פירוש באנגלית של הרב סמסון, ועוד ספר על עין אי"ה, וכך ארון הספרים שלנו הלך והתמלא ואתה הלכת והתעלית. הפנמת את הכתוב בספר והפכת אותו לתורת חיים בארץ ישראל. וזה הלימוד הכי גדול שלמדתי ממך: לא משנה בן כמה אתה, תמיד אדם יכול להתקדם ולהתחדש בעבודת ה', להמשיך ולחפש קרבת ה' בכל מצב.

חינכת אותנו להיות לווים. ליטול ידיים לכוהנים ולשאוף להיות לויים בבית המקדש. כשהתפללנו בבית הכנסת ברחוב יעל בירושלים, ב"ה היו הרבה לווים ואנחנו כבר היינו ארבעה אחים גדולים ועוד תינוק, ערב אחד הלכנו במרכז העיר בירושלים ונכנסנו לחנות של צורף נחושת ורצית לקנות נטלה מהודרת לבית הכנסת, אבל איך כל כך הרבה לווים יכולים להחזיק בנטלה אחת? אז ביקשת מהצורף להוסיף ידית שלישית לנטלה, כדי שנוכל כולנו יחד להחזיק בה וליטול ידיים לכוהנים.

גם אחרי שעברנו לקיבוץ, היה חשוב לך להיות שותף בעשייה התורנית. דחפת להקמת בית כנסת למניין הנוער, תרמת את הריהוט וארון הקודש שמוישל'ה בנה בנגרייה. הבאת מבחוץ רבנים שמסרו שיעורי תורה ואליהם הגיעו מכל האזור, ביניהם הרב שטיינזלץ זצ"ל, הצטרפת לוועדת דת והיית אחראי על ספרי התורה והחלפת

הפרוכות. דחפת לכך שהכהנים יישאו את כפיהם בכל יום בקיבוץ, כמנהג ארץ ישראל, ולא רק במוסף בשבתות ובחגים.

הדבר שהיה הכי חשוב לך היה לחנך אותנו ליראת שמים ולתורה ומצוות. אבא יקר, היית מלא רגש. התרגשת מעבודת ה'. אני זוכר את הפעם הראשונה שראיתי אותך מזיל דמעה. היה זה בתפילת ליל יום העצמאות, בבית הכנסת הגדול בירושלים, כשהתפללנו במקום של זידי צבי. ממש התרגשת שאתה זוכה לקחת חלק בהתגשמות חזון הנביאים בארץ ישראל. כשהיית אומר לנו "דבר תורה", היית אומר את זה עם ברק בעיניים.

אף פעם לא חסכת כסף בנוגע למצוות ולימוד תורה. ישבת איתנו שעות ולימדת אותנו, את כולנו, ששה בני! את קריאת התורה לבר המצווה. למדת איתנו משניות, ספרי אמונה והלכה וכשבגרנו קבעת איתנו חברותות בטלפון. הזמן שהכי אהבת, היה כשיצאת למילואים במחנה רמון. היית יוצא עם תיק מלא ספרים, ישבת ולמדת. רק חיכית לזמן שבו תוכל לצאת לפנסיה ולהקדיש את יומך ללימוד תורה.

דבר התורה האחרון שסיפרת לי, היה של הרב ריסקין. למה אחרי יום כיפור, כשאנו כבר זכים וטהורים, מיד אומרים: "והוא רחום, יכפר עוון" לפני תפילת ערבית? משום שיהודים בגלות הרגע אמרו: "לשנה הבאה בירושלים", והם עדיין בגלות... אבל ב"ה בזכותך, אנחנו כאן היום.

ב"ה אתה ואמא הצלחתם להגשים את החלום ואת החזון שלכם, עלייתם ארצה והקמתם עוד שני דורות בארץ ישראל. בשנים האחרונות, אמרת לי כל הזמן שאתה אסיר תודה לה' על כל החסד שהוא נותן לך בחיים, ורק אמרת במילים הלקוחות מהתפילה: "כן תחיינו ותקיימנו" – רק שהחסד הזה יימשך עוד ועוד.

היה לך לב טוב, תמיד חיפשת, איך תוכל לעזור לאחרים, בהנהלת חשבונות כולם ידעו שאם מישהו נתקל בקושי הם יכולים לפנות אליך לקבל עצה. אותנו הילדים, תמיד רצית לפנק אותנו, לדאוג לנו. היית מוכן לוותר משלך, העיקר שלנו יהיה טוב.

צור סיפר לי, שלפני ראש השנה, הוא קפץ אליכם לביקור כדי לקחת כמה קרשים לסוכה. עזרת לו למצוא את הקרשים במחסן. לפני שהוא נפרד מכם ונכנס לאוטו, נתת לו חיבוק חם ואוהב, ואז, אחרי שהוא כבר נכנס לאוטו, ביקשת שהוא ייצא מהרכב. באופן בלתי מוסבר, ברכת אותו 'ברכת הבנים'. כנראה שהנשמה שלך הרגישה שזו תהיה הפעם האחרונה ושהפרידה קרובה.

חינכת אותנו להאמין בהשגחה פרטית. איננו מבינים את הניסיון הזה, את הקורונה הזאת. אך כמו שחינכת אותנו, אנו בתהליך של גאולה ואלה הם כנראה חלק מחבלי משיח. תמיד אהבת את החלק האחרון של התפילה בפיתום הקטורת, הלכות ממסכת ברכות, שם מובא הפסוק "וכל בנייך לימודי ה' ורב שלום בנייך", אל תקרי בנייך, אלא בונייך ואת פירוש הרב קוק בעין אי"ה שדווקא ריבוי הגוונים השונים בעם ישראל, יוצרים פסיפס שלם. עכשיו התפילה שלך בעולם הזה הסתיימה, ועכשיו הגיע הזמן שתמשיך ותתפלל ולשיר את שירת הלוויים לפני כיסא הכבוד יחד עם כל הצדיקים.

תודה לחברי הקיבוץ היקרים, על שקיבלתם אותנו בחום כשהגענו לכאן מירושלים והייתם שותפי אמת לדרך חיים, ועל שאבא שלי, זכה לחיות במחיצתכם, בקיבוץ שהוא כל כך אהב.

אנא אבא! תהיה מליץ יושר על אמא היקרה, שהייתה לך שותפה נאמנה לחיים, ושגם בבית החולים, למרות שהייתה חולה בעצמה, סעדה אותך וטיפלה בך במסירות. אנא התחנן לפני ריבונו של עולם שייתן לה כוח. תהיה מליץ יושר עלינו הבנים ועל האחים שלך, דוד שלי ודוד ביל ועל איליין, על סבתא גינן ועל כל עם ישראל, שכולנו זקוקים לרחמי שמים רבים בעת הזאת.

תודה לחברה קדישא של הקיבוץ, לרב ארי וליחזקאל על הדאגה לכל סידורי הלוויה.

אבא אהוב, תנוח בשלום על משכבך ותעמוד לגורלך לקץ הימין בתחיית המתים.

יחזקאל אלהינו סופר לרני ז"ל בשם הקבוצה

"ימי שנותינו בהם, שבעים שנה..." – פסוק זה מתוך פסוקי דזימרא שאנחנו אומרים בכל שבת, ואתה רני, בתור מי שהקפיד להגיע בזמן בכל שבת, היית הרבה פעמים שליח ציבור בפסוקי דזימרא. תמיד היינו מרוצים אחד מהשני, כי כך הצלחנו להספיק לומר את כל המזמורים...

אך זה לא עזר, ואפילו לגיל שבעים, לא זכית אתה, ולא זכינו אנחנו שתגיע..

רוזי ואתה הגעתם אלינו לסעד ב"ג בתמוז תשנ"ג, לפני קצת יותר מעשרים ושבע שנים מעיר הקודש ירושלים עם חמישה בנים (השישי נולד כבר כאן) וגם עם מפעל "קסם" שעסק בגרפיקה.

אם אינני טועה, מאז שהגעתם אתם גרים באותו בית מאחורינו, אך השכנות המשמעותית בינינו רני, היתה דווקא בבית הכנסת, כשאתה יושב שורה לפני.

לפני ואחרי התפילה, היינו משוחחים על הדברים החשובים לשנינו. העסיק אותך מאוד איך ניתן לשפר את החינוך לאהבת תורה ויראת שמים, איך לחזק את הנושא הרוחני-דתי בסעד, וכדומה.

היה לך מאוד חשוב, ובמיוחד כלוי פעיל, שתהיה ברכת כוהנים גם בשבת בשחרית, ובהמשך גם בימות החול. אני זוכר כמה שמחנו שנינו לפני מספר שנים, כשהצלחנו שהכוהנים יעלו לדוכן ביום העצמאות...

אחד הפרויקטים המשותפים שלנו היה בית הכנסת של החטיבה בצריף. אני יזמתי את הרעיון לעשות מהמקום בית כנסת, ואתה נרתמת לעניין, ולקחת על עצמך לרהט את בית הכנסת בצורה מכובדת, וכך בשיתוף פעולה, ובעזרת התרומה המכובדת שהבאת לזכר אביך ז"ל, קיבל המקום צורה של בית כנסת אמיתי.

במשך שנותיך בסעד הספקת להיות חבר בשלוש ועדות, שמאפיינות את הדברים החשובים לך. היית חבר בוועדת חינוך, בוועדת דת ובוועדת צדקה.

בתור חבר ועדת דת, קיבלת את משימת האחריות על ארון הקודש – על החלפת הפרוכות מבחוץ, ועל ספרי התורה מבפנים. שימשת בתפקיד זה במשך שנים עשרה שנה, גם כשכבר לא היית חבר ועדה. לקחת אחריות על כל ספרי התורה, בררת, מיפית, רשמת, ועשית סדר בדברים. בכל שאלה בנושא, היה ניתן לקבל ממך תשובה מסודרת.

וכמובן, דאגת להכנת ספרי התורה לימות החול, לשבתות ולחגים, ובאופן כזה שכל ספרי התורה יזכו לשימוש.

מקום מפגש נוסף שהיה לנו הוא בעבודתך בהנהלת חשבונות. עזרת לי רבות בעניינים שונים של פעם בשנה מול משרד החינוך, כשאתה שלטת בחומר, וסייעת לי לעמוד בנבכי הבירוקרטיה... העבודה בהנהלת חשבונות בטאה את התעסקותך בצד החומרי של החיים. בשיחות שונות שהיו לנו, התייחסת לעניינים כלכליים שונים של הקיבוץ, כשתמיד דאגתך לך, שמובילי המהלכים לא יעשו שגיאות בקבלת ההחלטות.

רני ידידי, לפני שבועיים ויומיים, בערב חג הסוכות, כשהכנתי דברים בסוכה, הגיע האמבולנס לקחתך לבית החולים. הצוות הממוגן נכנס עם המיטה לביתך, ואתה סירבת, ויצאת ברגליך מהבית. נפרדנו לשלום מרחוק, ואיחלתי לך רפואה שלימה. מי חשב שזו תהיה פגישתנו האחרונה...

"אחד מבני חבורה שמת תדאג כל החבורה כולה" כך למדנו בגמרא במסכת שבת (דף ק"ו עמוד א'). ורש"י במקום אומר: "ידאגו - יראו מן המיתה".

במציאות הנוכחית, קודם כל עלינו באמת לדאוג, ולשמור על הזהירות ככל יכולתנו, כי אנחנו רואים כעת, שבאמת מתים מהקורונה, ללא סיבות נוספות. נשתדל מאוד!

אך כמובן שעלינו לדאוג מהבחינה הרוחנית, ולחשוב איך כל אחד מאיתנו יכול להיות יותר טוב, ולעשות יותר טוב. שערי תשובה לא ננעלו... ולרני ודאי תהיה נחת רוח בעולמות עליונים, אם ידע שכאן על פני האדמה בסעד, ממשיכים להתקדם באהבת תורה ויראת שמים.

רני יקר, קשה עלי הפרידה ממך. תחסר לי מאוד בבית הכנסת, אליו אנחנו מייחלים לחזור, ותחסר לי הדחיפה שלך לאורך השנים לקדם עוד משהו בתחום החינוך ועוד משהו בתחום הרוחני...

סבתא ג'נין, רוזי, אדיר, רפאל, גבריאל, חנן, ידידיה וצור ובני משפחותיכם. קשה לי לנחמכם כעת, ורק אומר שאהבתי את אבא שלכם, והוא יחסר לי מאוד.

תהא נשמתך ראובן דוד בן צבי הלוי צרורה בצרור החיים, וינעמו לך רגבי אדמתנו.

קיבוץ סעד אבל על פטירתו של חברנו

רני וייזל ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה

על פרשת נח, חודש חשוון והקשר בין'הם..

פרשת נח תחול תמיד בחודש חשוון. השנה העברית בה התרחש המבול היא: א-תרנ"ו (1656) לבריאת העולם, התאריך הלועזי הוא 2105 לפנה"ס.

המבול נמשך לאורך שנה (עברית) אחת ועוד 11 יום, סה"כ 365 יום שהם בדיוק שנת שמש. הוא החל וגם הסתיים בחודש השני. ישנה מחלוקת בין ר' יהושע ור' אליעזר (במסכת ר"ה י"א) למה הכוונה "החודש השני"? האם מדובר בחודש חשוון היות והחודש הראשון הוא תשרי, או שמדובר בחודש אייר והחודש הראשון הוא ניסן על פי לוח יציאת מצרים? נפסק כדעתו של ר' אליעזר שתאריכי המבול נקבעים בהתאם להנחה שהעולם נברא בחודש תשרי ולפיכך 'החודש השני' הוא חודש חשוון. כלומר, המבול החל כגשם זלעפות בעונת הגשמים וגם הסתיים בה.

במוצ"ש נז"ז את מחוגי השעון שעה אחת לאחור וביום ראשון הקרוב, ז' **בחשוון**, יחל שעון החורף לתקתק בארצנו. את בקשת "ותן טל ומטר לברכה" אנו מתחילים לומר ב' ז' **בחשוון**, שבועיים לאחר סיום חג הסוכות כדי שאחרוני עולי הרגל בדרכם הארוכה חזרה יגיעו יבשים לביתם בבבל (משנה-תענית-א).

בתקופתם של חז"ל, טרם נחשפה עובדת היפוך העונות בחצי הכדור הדרומי. לאחר גילוי התופעה התאימו הפוסקים את בקשות החורף לתקופה בה הוא מתקיים שם - בין אייר לתשרי.

"יום העלייה" נקבע (כחוק) בשנת 2016, ומצוין בתאריך ז' **בחשוון**. אברהם ושרה היו העולים הראשונים לארץ, עליהם עוד נקרא בשבת הבאה – פרשת "לך לך".

אנחם קימלמן קיבוץ ראש הקרה

סיכום חל'י תשרי

עם סופם של חגי תשרי, חשוב לנו לעדכן על הנעשה בוועדת דת מתחילת ההתמודדות עם מגפת הקורונה בכלל ובחגי תשרי בפרט.

התנהלות בשגרה - כמו כולם, גם ועדת דת הייתה ועודנה צריכה להסתגל לשינויים שהמציאות מכתיבה לנו. השינוי המרכזי ביותר כמובן הוא בסדרי התפילה ובית הכנסת. ההתנהלות שלנו משתנה מעת לעת בהתאם להנחיות הרשמיות במדינה ובהתאם למצב התחלואה בקיבוץ, כשמצד אחד אנו רוצים לשמור כמה שיותר על קיומן הסדיר של התפילות ומצד שני לשמור על בריאותנו והצורך לאזן בין הדברים. בזמנים מסוימים נראה כי עיקר עיסוקנו הוא במציאת מקומות תפילה, חשיבה על מתווים, מציאת בעלי תפילה ובעלי קורא.

באופן אישי, כמרכזת של הוועדה, ההתמקדות בתחום הזה ספציפית מאתגרת מאד. עם בחירתי לתפקיד הדגשתי שאזדקק לעזרה בכל הנוגע לעיסוק בסדרי התפילה בבית הכנסת, שכן לאור ההבניות החברתיות לתוכן גדלנו (ולצערי בשלב הזה של החיים קשה לי לשנות אותן, אולי בעתיד), אני פחות נוכחת בבית הכנסת ולא מודעת לכל הצרכים והרגישויות. בשגרה הרגילה זה לא כל-כך הפריע ואכן בסיועם של טובים ורבים הדברים התנהלו כמו שצריך (גם מכוח האינרציה).

עם פרוץ הקורונה והשינויים שגררה בעקבותיה, כאשר תחום זה הפך לתחום עיסוק עיקרי הדורש הרבה מחשבה, דאגה והתעסקות, אני חשה כי המענה שאני יכולה לתת מוגבל וחלקי ביותר. הרב ארי עמס על שכמו את הדאגה לקיומם של המניינים, למציאת המתווים הנכונים ופתרונות יצירתיים, מציאת בעלי תפילה ומספר בעלי קורא בכל שבת. על כך אני מודה לו מאד.

בכל הנוגע לקיומם של שיעורים ופעילויות קהילתיות – השיעורים הקבועים מתקיימים בזום. שיעורי השבת (שיעוריו של הרב ארי ושיעור הנשים של נעמה) מתקיימים כל עוד הדבר תואם את ההנחיות. פעילויות קהילתיות שונות שהיו מתוכננות בוטלו, ובתקווה עוד יבואו ימים בהם נוכל לקיימן. מעת לעת אנו מקיימים שיעורים מיוחדים ב'זום' ולקראת השנה החדשה אנו עסוקים בחשיבה מה בכל-זאת ניתן לקיים וכיצד.

חגי תשרי - תקופת החגים היא תמיד תקופה לחוצה וקשה עבור ועדת דת ומה שבדרך-כלל עוזר לצלוח אותה הוא שידוע לנו מה צריך לעשות בכל שלב, למי לפנות ואיך לנהל את הדברים הקבועים שאינם משתנים משנה לשנה. השנה, בנוסף ללחץ הגדול והרגיל של החגים נוסף לחץ גדול של התנהלות בתוך חוסר ודאות, בתוך מציאות חדשה שלא הייתה מוכרת לנו. התחלנו להיערך לחגים בחשיבה עוד בשיאו של הקיץ, בסוף תמוז אך הדברים השתנו שוב ושוב, עד הרגע האחרון ממש - גם בשבוע שלפני ראש השנה. גם כאן הנחתה אותנו התחושה שהבריאות והבטיחות קודמות לכל, בצד הרצון לקיים תפילות משמעותיות, חגיגות ויפות.

לאחר הרבה חשיבה והתלבטות, כשהמתווה בו נתפלל כבר היה ברור לנו, היה צריך לארגן בזמן קצר את השטח כך שיתאים למתווה הנבחר (כמעט כמו מפיקי אירועים): תאורה, כסאות, מצננים. הדאגה לתנאים הפיזיים לוותה במחשבה כיצד להפוך את הארעי למשהו שדומה ל'קבע', מזמין ונעים. הדאגה לבעלי תפילה, למי שיסדר ויעמיד הכל לוותה בקשיים לנוכח כניסה ויציאה מבידודים של חברים ומשפחות.

בהזדמנות זו אני רוצה להודות לכל מי שטרח ועמל וסייע לכך שהחגים והתפילות יעברו בשלום: בוקי ואליהוא וכל העוזרים להם לקיומם של המניינים המתקיימים בשכונותיהם בכל התקופה האחרונה. הסיוע בקיומם של מניינים אלו בתקופת החגים היה משמעותי ביותר. לדותן גולדנברג על שעות רבות של עבודה ודאגה לתאורה, לכיסאות וכמעט לכל דבר אפשרי.

לאפרים גולן שטרח וסייע בסידור התאורה במניינים השונים במשך שעות רבות.

לחיים לנדסמן ולזיו יערי שסייעו גם הם רבות בעניינים טכניים שונים.

לנריה גינזברג שמסדר את ספרי התורה למניינים השונים ומסייע בשמחה ובצניעות בדברים רבים נוספים.

לשליחי הציבור בכלל ובימים הנוראים בפרט.

לבעלי הקורא שכבר תקופה ארוכה עושים מאמצים גדולים, מתגייסים וקוראים במניינים השונים ומזכים בכך את הרבים בקריאת התורה.

לילדי החטיבה והתיכון שהתגייסו למשימות השונות – סידור הכיסאות, סידור המניפות, הבאת מחיצות, איגוד הערבות ועוד משימות שונות שלקחו זמן רב. חלקם עשו זאת בהתנדבות גמורה וביעילות רבה!

לחברי ועדת דת – רננה יערי, יניב עקיבא, חגיב חכמון, יצחק שהם, תמי דרור וברקאי אפרתי - שטרחו בכל התקופה האחרונה בחשיבה ובביצוע מטלות שונות, וכמובן לרב ארי שניצח על הכל.

ולכל חברי הקהילה שסייעו והתגייסו למבצע, מי בחשיבה, מי בעצה טובה, ומי בעידוד והכרת תודה. ההתגייסות הקהילתית השנה הייתה מיוחדת במינה, מרגשת ומחממת את הלב וגרמה לי להיות גאה על כך שאני שייכת לקהילה מיוחדת כזו. תודה רבה לכולם.

ולסיום, בקשה –

הרבה דברים היו שונים השנה בחגי תשרי לריבוי מניינים, תפילות בחוץ, בעלי תפילה שונים וחדשים, שוק ארבעת המינים ועוד]. חלקם דברים טובים שאולי נהיה מעוניינים לשמר לשנים הבאות. אם יש דברים שאתם חושבים שכדאי לשמר ולאמץ, אשמח מאד לשמוע, בכתב או בעל-פה.

שנה טובה וחורף בריא וטוב,

עקמה כהן וצדק דת

**צדקלה ואחיה הימן מלא טוב להולדת הבן
למיכל ואיתן הימן, למרים שלמון ולכל המשפחה
איחולים למחלות ולנחת!**

**צור ומיכל סגל מלא טוב להולדת הבן
לרזי ויניל, לאיתן א'יסון ולכל המשפחה המורחבת
איחולים למחלות ולנחת!**

סיכום שנת תש"פ:

הבה ונביט אחורה, אל השנה שחלפה ביעף
קבלו אותה ברגשות מעורבים: שנת תש"פ!

בתשרי, מסיבת חתנים מתקיימת ברוב עם ובשמחה,
ובלימוד הורים וילדים, חוגגים "סיום" של פניני הלכה.
בערב סיכום שנה, את דני, לירח אנחנו שולחים
ובמירוץ סעד, מזיעים, נהנים ומנצחים!

ערבי הסברה שונים היו לנו בחודש **חשוון**
שמענו על מודל הסייעוד, ועל מודל אורחות חיים כמובן
בהובלת צוות ברו"ש רותי לור את המושכות תופסת,
ורחל ניב, לתפקיד ניהול המתפרות נכנסת.
בנות השירות מפעילות לילדים "מרכז למידה" בקיבוץ,
ובשעה טובה חונכים את פנימיית נקודת חן שעברה
שיפוץ.
זכינו גם לסבב מתוח של "טפטופים" כאן בעוטף,
מערער את בטחונו, ובין רגע "חולף"
שדה סולרי מוקם בשדות סעד,
ומכתבי נחמה לייבוביץ' לומדות הנשים בכל שבת ביחד.

בכסליו כרגיל - על שבת ארגון בני עקיבא עובדים,
ובפרוייקט 80 ו-41 משתתפים יחד ותיקים וילדים.
בחנוכה, חג האור, אווירה קהילתית עוטפת,
בתים מאירים, יריד צדקה והדלקת נרות משותפת.
אחר מרכזות לועדת תרבות עדיין תרים,
וצוות נחשון מארגנים במרץ "שבת מאירים".
ערב מונולוגים של חברת הנוער, ובמשפחתון- גיוס
המונים
שאלון על שיפוץ בית הכנסת מופץ, אחח, היינו
כחולמים..

חודש **טבת** בסימן התחלות וחידושים,
אנשי שכונת שקד, להשתמש בצי הרכב מורשים.
ממשפחת אסולין בהתרגשות אנו נפרדים,
וגן משחקים חדש נפתח לקול מצהלות הילדים.
דירות מיוחדות מוקצות לאירוח מכל הלב,
והמגבונים בתעלות הביוב לא מפסיקים לככב..
מערכת המים החמים נסגרת,
ואת המערכות הביתיות מתחילים לתפעל,
ממש בתזמון מושלם עם גשמי ברכה רבים, תודה לאל.

חודש **שבט** הגיע, ושוק שישי המסורתי מתחדש
עוברים להזמנה אינטרנטית- והקיבוץ גועש...

נפרדים מחמי ואתי אחרי שנים של ניצוח מרהיב על
התרבות,
ומעתה ועד מאי- הקהל מתבקש לארגן אירועים
בהתנדבות.
בשכונת "ארץ הצבי" עבודות הפיתוח מתחילות להניע,
ויש דיבור על איזה וירוס סיני רחוק... אבל נו, אלינו זה
לא יגיע.

באדר, שוב מתחממת לנו הגזרה,
ובפעם השלישית תוך שנה, אנו נאלצים לממש את זכות
הבחירה.
הנגיף שעד כה היה רחוק ושמענו עליו בעיקר בחדשות,
מתחיל לתת אותותיו כאן בסעד, ולשנות לנו את כל
התכניות...
"הטיש הגדול" עם משה להב מרים על הרגליים את כל
הקיבוץ,
ואת היריד המסורתי אנו נאלצים לקיים ללא אורחים
מבחוץ...
הרב ארי מוסיף לתפילה בקשה על עצירת המגפה,
ואנו עוד לא מבינים את עוצמת המתקפה...

הלקסיקון שלנו מתרחב בחודש **ניסן**
סגר, זום, בידוד, מסכות, אלכוהול--- החיים שלנו נהיו
עניין מקוון.
צוות קורונה מתגבש ושולח לנו הוראות ועדכונים,
חג פסח משונה ובודד, נוהרים ממפגש של פנים אל פנים.
ביום השואה זכינו לשמוע עדויות מצולמות מחברי סעד,
מנסים בתוך כל הלבד הזה, לשמור קצת על היחד!
מדידת חום בכניסה לכל מתחם,
חיובי זה שלילי ושלילי זה חיובי- מבין כל חכם...
חדר האוכל עובר לחמגשיות,
נוער צחי" מתפעל מירוף של שליחויות,
גן משחקים, בית כנסת, חדר כושר- הכל סגור
ואוי לו למי שמתעטש בציבור...

בחודש **אייר**, את יום הזכרון ציינו בשידור חי מכובד,
ואת יום העצמאות בחגיגות שעזרו לנו לא להרגיש לבד-
תפילה משותפת שנשמעה למרחקים, ונקווה שהגיעה עד
לשמיים,
הדלקת משואות מצולמת עם הרבה כבוד לצוותי
הרפואה- כפיים!
חגגנו גם במסיבת רחוב משגעת שעברה בין כל השכונות,

ובבוא אלול אלינו, ימי סליחות וכפרה,
שנת לימודים רק נפתחה וכבר נסגרה...
מציינים יחד את יום הזכרון לחברי הקבוצה,
ושאלה גדולה מרחפת על ספורטאינו- האם אולם
הספורט יעבור למועצה? !
הצבעה אלקטרונית אושרה ברוב קולות,
ונהג הבית אומר להתראות.
עידן וחברים בערב התעוררות באווירת הסליחות
וברחבי הקיבוץ מניינים לחגים מתארגנים עם גרילנדות
ומיני סככות...

כך עברה לה עוד שנה מהר,
שבהחלט מתחרה על התואר- השנה המשונה ביותר.
הקהילה שלנו כמו הטבע- עוברת ממשבר לצמיחה,
ולנו רק נותר לאחל בריאות, שלום והצלחה.
שנת תשפ"א, נשמח אם תאירי לנו קצת יותר פנים....
מאיתנו, החבר'ה מסעד, היושבת בגנים.

מתוך הסרטון ששודר בערב סיכום שנה (המקוון).

כתבה וחרזה: רתם קום-וייס
הציגה והקריאה: מוריה אריאל

אפשר לומר שהוצאנו מהלימון לימונדה, באופן הכי טוב
שיכול להיות!
הנשיא רובי ריבלין מבקר בגד"ש לכבוד פתיחת עונת
הקציר,
והמדינה חוזרת לשגרה, כנראה שבאופן לא מספיק
זהיר..

את חודש **סיוון** פותח חג השבועות,
ואיתו תהלוכה חקלאית מרגשת, וטקס חגיגי בשדות
(בנוכחות שר החקלאות!)
גם בתחום ההתנדבות הקהילה לא ממעיטה
וצוות נחשון מארגן בר מצווה לילדים ממרכז קליטה.
בגזר מגייסים עובדים, כמו בימים הטובים,
ואל בית הכנסת באופן מדורג אנו שבים.
חדר אוכל נפתח, וגם הבריכה- עם מגבלות
ורכזות תרבות חדשות את התפקיד שלהן מתחילות...

חודש **תמוז**, השמש קופחת והעולם מתחיל להזיע
והגל השני שכל כך פחדנו ממנו... מגיע.
את חג המשק המתוכנן לא נוכל לחגוג,
ומהצפיפות בחדר האוכל אנשים מתחילים לדאוג.
לימי בין המצרים קל השנה במיוחד להתחבר,
מעלינו מרחפת עננה, הפחד שהכל שוב יסגר..
קייטנת אילן מבוטלת, קייטנת נכדים לילדי סעד בלבד
ומודל אורחות חיים מעסיק אותנו באופן מיוחד..

הגיע לו חודש **אב**, והחיים בצל הקורונה ממשיכים,
בתשעה באב קוראים את מגילת איכה במניינים
שכונתיים.

הקיץ בחינוך החברתי ובגנים עובר על הצד הטוב ביותר,
בקפוסלות וביצירותיות- על שום אירוע לא מוכנים לוותר!
יהודית נפרדת מ"יד שניה", ורחלי ממשק ילדים האהוב,
הצריף של הנזי נשרף ועושה לכולנו בלב קצת עצוב.
את ט"ו באב אנחנו חוגגים במינימום קרבה-
בערב "דרייב אין" עם הרבה שירי אהבה!

לסליה ודור

מזל טוב לראש ניסן! איתם!

לאלצים סרלאוי, לרחלי ויחזקאל לנדאו וילדיהם

למשפחת אלדנברג ולכל המשפחה האורחת

איחולים למחות ולנחת!

דאח'נאק בסדר..

מערכת החינוך החברתי בסעד למודת אתגרים- גיוס וייצוב צוותים מקצועיים, הפעלות תחת אש, אתגרי תקציב, אתגרים חינוכיים וחברתיים שונים... אבל לעשות חינוך חברתי בזמן קורונה- זה אתגר שעוד לא חווינו! חברתי זה הרי ההפך מריחוק, ואיך בכלל מחנכים מרחוק? במהלך החופש הגדול חשבנו שפיצחנו את השיטה, אך תשפ"א התחילה ודי מהר הבנו שאם חשבנו שהבנו, כדאי שנחשוב שוב.. ומהר..

אז שבוע אחרי תחילת שנת הלימודים מצאנו את עצמנו עם מס' שכבות של ילדים בבידוד, מס' (קטן) של ילדים חולים, (ברוך ה' כולם הבריאו ומרגישים מצוין) ושבוע לאחר מכן- סגר!

צוותי חטיבה ותיכון עבדו מרחוק בשבועות הראשונים של השנה:

תיכון: משחק מסלול אתגרי בנושא חודש אלול, שיחה בזום לעשרת ימי תשובה, שיחה עם מאיה אוחנה מורנו, שיעורי חוה"מ סוכות מדי בוקר עם מיטב מעבירי השיעורים בקיבוצנו, ערב חווייתי בסגנון תוכנית הטלוויזיה הזמר (ואצלנו: האושפיזין) במסכה - תודה לכל האושפיזין המקומיים שזימרו בתחפושת מלאה 😊, פעילויות חברתיות בקבוצות קטנות להעמקת ההכרות, מפגשים אצל המשפחות המאמצות, תחרות צילומים לפי נושא, עיתון תיכון, וקומיץ בקפסולות קטנות.

בנוסף פתחנו בשבוע שעבר מרכז למידה במועדון התיכון שפתוח 3 ערבים בשבוע. מובן שגם נוער צח"י היה פעיל מאוד בסיוע למשפחות מבודדים.

בחטיבה, התקיימו פעילויות הכרות בזום, פעילות בנושא עין טובה וכוחן של מילים, החטיביסטים הפיקו עיתון, חלקו שי לר"ה לוותיקים, התקיימה סדנת צילום בזום, המרוץ למיליון בזוגות ברחבי הקבוץ, שיעור לכבוד סוכות עם עמיעד בן עמי, ושבוע שעבר התחילו מפגשי פנים אל פנים בקבוצות קטנות.

את הבתים הכוללים הוחלט לסגור בסגר ולכן צוותי א'-ו' יצאו לחל"ת. נשארנו עם בנות הש.ל. שעוד לא ממש הספיקו להכיר את הקבוץ והילדים, ושהן בעצמן יוצאות ונכנסות לבידודים חוזרים ונשנים.. בכל זאת חיפשנו דרכים לשמור על קשר עם הילדים ולהעביר תחושה של רצף ושייכות בדרכים יצירתיות ומגוונות, שלא לומר בדרכים של ניסוי וטעייה..

בשבוע הראשון שלחו המדריכות מדי יום סרטוני ד"ש עם טיפ, הפקנו עיתון ילדים חביב, בעשרת ימי תשובה חולקה בתיבות הדואר פעילות נושאת פרסים - בעקבות האמרה "כל עוד הנר דולק אפשר לתקן", סליחות בפגימה התקיימו מדי ערב בזום, חולקו ערכות חביבות לקישוטי סוכה (תודה לגפן ולבת חן חביביאן על הסיוע!). לכבוד חג סוכות חולק "משחג סוכות" - סוכת בריחה אתגרית ונושאת פרסים למשחק משפחתי בבית. קיימנו תפילת הלל מוסיקלית בזום בהובלת אסף סוברי וחזנים/יות מכיתה ו', ביום רביעי שילבנו כוחות עם ועדת תרבות ויצאנו למירוץ בעקבות האושפיזין- פעילות משפחתית ברחבי הקבוץ, ולמחרת התקיים לימוד הורים וילדים להושענא רבה בהובלת הרב ארי- בזום כמובן 😊

ניצלנו את מזג האוויר הנעים לפעילות "עכשו סתיו" בשיתוף ועדת תרבות, לטיול סתיו משפחתי ברחבי הקבוץ עם תחנות הפעלה מגוונות שחיכו במספר מקומות מעניינים.

לפני כשבועיים קיימנו ישיבת ועדת חינוך פתוחה להורים בה הסברנו את ההחלטות האחרונות שהתקבלו בוועדת חינוך וכן בקשנו לשמוע מההורים על הצרכים השונים, סדרי העדיפויות, והציפיות מהמערכת בתקופה זו. בהמשך למפגש זה, בו נכחו הורים רבים והשתתפו באופן פעיל, התקיימה ישיבה נוספת של ועדת חינוך בה בנינו תוכנית מדורגת להחזרת המערכת לפעילות מלאה עם סיום הסגר. את התוכנית שוועדת חינוך המליצה עליה העברנו

לצוות קורונה, אשר אישר באופן סופי את חלקה, ומה שעדיין לא אושר יחכה כתוכנית מגירה לשלבים הבאים בע"ה.

בשבוע האחרון חזרו כיתות ד"ו' לפעילות חברתית פנים אל פנים בקפסולות של 10 ילדים ואנו מקווים שממש בקרוב יאושר לנו להפעיל גם את בתים כוללים א'-ג'.

גם מדריכי בני-עקיבא מוצאים כל דרך אפשרית לשמור על קשר עם החניכים.

מצ"ב דיווח של הקומונרית החדשה אדווה :

קיבוץ סעד היקרים ה' עימכם!

אם עוד לא יצא לנו להכיר.. אז נעים מאוד! אני אדוה, מגבעת שמואל, וזכיתי להיות הקומונרית השנה בסניף. למרות הקורונה וכל האתגרים שנבעו ממנה, הסניף לא הפסיק לפעול והמשיך בפעילות:

החודש התחיל בעשרת ימי תשובה ובלימוד יומי שהשתתפו בו כל ילדי הסניף בהובלת הצוות, המשכנו בקישוטים שהשקיעו והכינו חבריא א לוותיקי הקיבוץ לכבוד חג סוכות וצוות הבונים בהובלת צוות נחשון והדרכה, התותחים עזרו בבניית סוכות לכל מי שהיה זקוק לעזרה.

בסוכות היה מסע סוכות ארצי עם חדר בריחה שווה והופעה מטורפת של חנן בן ארי. גם על ההקפות השניות לא ויתרנו וצוות ההדרכה יצא לשמח ולהשמיע שירים בכל רחבי הקיבוץ, ובנוסף לכל אלה יש כמובן פעילות שוטפת של הסניף.

תודה לצוות, לחניכים ולהורים על שיתוף הפעולה והרצון להמשיך לפעול ולתרום בתקווה לחזרה לשגרה מהירה והרבה בריאות.

אדווה

בתפילה לשגרה בריאה

אפרת *פלומי*

אנילי ובנימין סלנט מלא טוב להולדת הנ"ה
נכדה לזהר וישעיהו סלנט, בת אליזבט ופלומי
איחולים למחות ולנחת!

מלא טוב לרבקה ידידה להולדת הנ"ה
בן בכור לבארי ואצ"ן, נכד אניצה ויוסי קנר
איחולים למחות ולנחת!

